

ALBERTS DE ROŠĀ

Astrālais ķermenis un nojautas

SECĪGĀS DZĪVES · 4. BURTNĪCA

Atmiņa nāves brīdī, pareģojumi un liktenis

III DAĻA

BLUSABOOKS

Astrālais ķermenis un nojautas

ALBERTS DE ROŠĀ · «SECĪGĀS DZĪVES» (PARĪZE, 1911) · III
DAĻA

Katrai nodaļai — četras daļas

DE ROŠĀ VĀRDIEM

*pilns autora teksts, pārbaudīts pret 1911.
gada franču izdevumu*

VIENKĀRŠIEM VĀRDIEM

kas šajā nodaļā notiek

SVEŠVĀRDI

nodaļas jēdzieni un to skaidrojumi

KO SAKA MŪSDIENU ZINĀTNE

*hipnoze, atmiņa un tas, kas vēl nav
izskaidrots*

Vēsturisks teksts, ne pamācība.

BlusaBooks · MMXXVI

© 2026 SIA "Blusa Entertainment" (reģ. Nr. 40203726725) · BlusaBooks. Alberta de Rošā oriģinālteksts (Parīze, 1911) ir brīvi izmantojams, bet šis latviešu izdevums, tā tulkojuma rediģējums, skaidrojumi, piezīmes, ilustrācijas un izdrukājamās lapas ir autordarbs. Tos aizliegts kopēt, pavairot, izplatīt vai publiskot pilnībā vai daļām bez autora rakstiskas atļaujas. Pārkāpējiem iestājas Autortiesību likumā paredzētā atbildība. Atļaujas: contact@blusa.eu. Izdrukājamās lapas drīkst drukāt tikai personīgai lietošanai. Hipnozes eksperimenti grāmatā ir vēstures liecība, nevis pamācība; neveic tos paši.

SATURS

<i>Priekšvārds</i>	4
I Astrālais ķermenis	5
II Atmiņa nelaimes un nāves brīdī	23
III Iepriekšējo dzīvju atmiņas un paredzētās reinkarnācijas	37
IV Prekognīcija	62
V Liktenis un brīvā griba	88
<i>Noslēgums</i>	102
<i>Izdrukājamās lapas — divas lapas</i>	103
<i>Svešvārdu vārdnīca</i>	106

PRIEKŠVārds

Vai cilvēkā ir vēl otrs, smalkāks ķermenis, kas var atstāt miesu miegā, narkozē vai nāves brīdī? Un ja reizēm izdodas ielūkoties pagātnē, vai tikpat labi var ieraudzīt arī nākotni?

Šis burtnīcas autors ir **Alberts de Rošā** (Albert de Rochas d'Aiglun, 1837–1914) — franču inženiervirsnieks, kas dienēja armijā līdz pulkvežleitnanta pakāpei, vēlāk bija Parīzes Politehniskās skolas administrators un savu mūžu veltīja tam, ko viņa laikā sauca par magnētismu un hipnozi. Viņš pats magnetizēja subjektus, pierakstīja katru seansu un salīdzināja savus novērojumus ar visu, ko varēja atrast grāmatās un vēstulēs. 1911. gadā iznāca viņa grāmata *Les vies successives* («Secīgās dzīves»).

Šī ir **ceturtais burtnīca**. Tajā ir grāmatas **III daļa** — «**Analoģiskās parādības**». Pēc saviem seansiem, kuros subjekti «atcerējās» iepriekšējās dzīves, de Rošā meklē līdzīgas parādības ārpus hipnozes: tradīcijas par astrālo ķermeni un stāstus par izešanu no tā; visas dzīves «panorāmu», ko sliktiņi un krītoši cilvēki redz dažās sekundēs; bērnus un pieaugušos, kas it kā atceras iepriekšējās dzīves; paredzētas reinkarnācijas; pravietojumus un sapņus, kas piepildījās; un visbeidzot jautājumu, vai paredzama nākotne atstāj vietu brīvai gribai.

Kā lasīt. Katrai nodaļai ir četras daļas. *De Rošā vārdiem* — pilns autora teksts, tulkots no 1911. gada franču izdevuma un pārbaudīts pret oriģinālu; personvārdi un vietvārdi atstāti franču rakstībā, zemsvītras piezīmes — autora. Tam seko trīs mūsu daļas: *Vienkāršiem vārdiem* — kas nodaļā notiek; *Svešvārdi* — nodaļas jēdzieni, kas apkopoti arī vārdnīcā burtnīcas beigās; *Ko saka mūsdienu zinātne* — ko par šīm parādībām zina šodien un kas joprojām paliek neizskaidrots.

Sērijā «Secīgās dzīves»:

1 · Senie ticējumi un magnētiskais miegs 2 · Atpakaļ caur dzīvēm 3 · Vienpadsmit dzīves 4 · Astrālais ķermenis un nojautas 5 · Dvēseles evolūcija

I. NODAĻA

ASTRĀLAIS ĶERMENIS

DE ROŠĀ VĀRDIEM

TREŠĀ DAĻA — ANALOĢISKĀS PARĀDĪBAS

I NODAĻA — ASTRĀLAIS ĶERMENIS

§ I. TRADĪCIJAS PAR ASTRĀLO ĶERMENI

Homērs sauc par Eidolon to ētera ķermeni jeb jutekliski uztveramo veidolu, ko dvēsele uzvelk pēc nāves, — šis ķermenis ir neiznīcīgs¹¹¹; tā substance ir augstāka par miesu un kauliem, kas veido mūsu materiālo ķermeni¹¹².

¹¹¹ *Iliade* (Īliada) V, 857.

¹¹² *Iliade* (Īliada) XIV, 353.

«Pitagors mācīja, ka dvēselei ir ķermenis, kas tai tiek dots atbilstoši tās labajai vai ļaunajai dabai, saskaņā ar tās spēju iepriekšējo darbu. Viņš sauca šo ķermeni par dvēseles smalkajiem ratiem un sacīja, ka mirstīgais ķermenis ir tikai tā rupjais apvalks. Tieši praktizējot tikumu, aptverot patiesību un atturoties no visa nešķīstā, viņš piebilda, jārūpējas par dvēseli un tās gaismas ķermeni.» Hiérocles¹¹³

¹¹³ *Commentaires sur les vers dorés de Pythagore* (Komentāri par Pitagora zelta pantiem) (V gadsimts).

Aristotelis¹¹⁴ saka, ka neredzamās būtnes ir tikpat substanciālas kā redzamās. Neredzamajām būtnēm pat ir ķermeni, taču ļoti smalki un ēteriski. Aristotelis ārpus ķermeņa nošķīra Garu (Nous), domas principu, un dvēseli (Psyché), dzīvības principu.

¹¹⁴ *Physique* (Fizika) IV, 2 un 3.

«Dvēsele ir dzīvības dvesma; tā ir nemateriāla vienīgi salīdzinājumā ar mirstīgo ķermeni; tā saglabā cilvēka veidolu, lai to varētu atpazīt.» Svētais Irenejs

«Nēkas nav radīts, kas nebūtu ķermenisks, tas ir, bez substanciālas formas, ne debesīs, ne uz zemes, ne redzamo lietu vidū, ne neredzamo lietu vidū. Viss ir veidots no elementiem, un dvēselēm, vienai, vai tās mājā ķermenī, vai iziet no tā, vienmēr ir ķermeniska substance.» Svētais Hilārijs

«Dvēsele pēc nāves tiks ietērpta ētera ķermenī, kas līdzinās tās zemes ķermenim.» Origenis¹¹⁵.

¹¹⁵ *Fragment de résurrection* (Fragments par augšāmcelšanos), op. 1, 35. lpp.

Svētais Augustīns savā traktātā par dēmonu zīlēšanu piedēvē šiem dēmoniem, tas ir, redzamajām būtnēm, kas mūs ieskauj, gaisīgu ķermeni, kurš stipri līdzinās astrālajam ķermenim¹¹⁶: «Dvēsele nav tieši ieslēgta materiālajā un zemes ķermenī. Lai tajā iekļūtu, tā uzvelk smalku un it kā gaisīgu ķermeni, ko iztēlojas kā sava veida materiālā ķermeņa atveidu, kurš aug un attīstās līdz ar to: bērns, ja runa ir par bērnu, sieviete, ja runa ir par sievieti, vīrietis, ja runa ir par vīrieti. Tas ir tas, ko sauca par Ka, kura koncepciju M. M. Lepagne-Renour un Maspéro ir lieliski noteikuši. M. Maspéro to atveido ar vārdu Dubultnieks; to tikpat labi varētu saukt par Ēnu vai smalko ķermeni. Tas ir grieķu Eidolon.» Lenormand¹¹⁷

¹¹⁶ Doemonum ea natura est, ut aerii corporis sensu terrenorum corporum sensum facile praecedant : celeritate etiam propter ejusdem aerii corporis superiorum mobilitatem... volatus avium incomparabiliter vincunt.

¹¹⁷ *La Magie chez les Chaldéens* (Maģija pie haldiešiem).

Colebrouke saka, ka pēc Kapyla domām starp smalko formu, kas izriet no pirmatnējās dabas un rodas no pirmatnējās radišanas aizmetņu sākotnējās jeb pirmatnējās attīstības, un rupjo, materiālo formu pastāv vēl kāda starpforma, izsmalcināta un tievi smalka. Tieši ar ētera ķermeņa palīdzību, viņš saka citviet, gari izpaužas¹¹⁸.

¹¹⁸ Pauthier, savos *Essais sur la philosophie des Hindous* (Apcerējumi par hinduistu filozofiju), 131. lpp.

Savās *Mémoires sur la Chine* (Atmiņas par Ķīnu) grāfs d'Escayrac de Lautrec atveido kādu budistu gleznu, kas attēlo Ma-Ming-Tsim, slaveno vientuļnieku, kurš izbēg no kārdinājumiem un šausmām, atbrīvodamies no sava fluīdiskā ķermeņa. Ir

redzama fluīdiskā saite, kas, izejot no galvas virsmalas, savieno fizisko ķermeni ar astrālo ķermeni.

XXV attēls. Ma-ming-Tshin atbrīvojas no sava fluīdiskā ķermeņa.

«Cilvēku dvēseles pēc to atdalīšanās no rupjā ķermeņa tiek ietērtas ētera ķermenī¹¹⁹.» *Lois de Manou* (Manu likumi)

¹¹⁹ *Lois de Manou* (Manu likumi), XII, § 16 un 21.

«Jehova radīja cilvēkam rupju ķermeni, ņemtu no zemes elementiem. Un viņš savienoja ar šiem materiālajiem orgāniem saprātīgo un brīvo dvēseli, kas jau nesa sev līdzī dievišķo dvesmu — garu, kas to pavada visās tā dzīvēs; un šīs dvēseles savienošanās ar rupjo ķermeni līdzeklis bija dzīvības dvesma (Nephesch).» *Genèse* (Genēze)¹²⁰

¹²⁰ II nodaļa, 7. pants. Henri Pezzani tulkojums.

Grenlandieši tic, ka cilvēkā ir divas dvēseles: 1° dvesma, kas iedzīvina ķermeni un uztur dzīvību; 2° ēna, kas atbrīvojas jau sapnī un kas pilnībā atdalās nāvē. Krantz¹²¹

¹²¹ Kranz. *Histoire du Groenland* (Grenlandes vēsture).

Kanādieši tic, ka ķermenī ir divas dvēseles: viena no šīm dvēselēm pēc nāves paliek pie liķa; otra dodas uz garīgo sfēru. Delaborde

«Cilvēka dvēsele, nākdama tieši no Dieva, ar piemērotiem līdzekļiem savienojas ar materiālo ķermeni, un šai nolūkā, pirmkārt, pašā savā nolaišanās brīdī un pirmajā tuvošanās reizē tā jau ir ietērpta mazā gaisa ķermenī, ko sauc par dvēseles ētera nesēju; citi to sauc par dvēseles ratiem... Un tādēļ šīs dvēseles tēls, dažkārt pieņemot gaisa ķermeni, aplājas ar ēnu un tajā ietinas, tas gan dod padomus saviem draugiem, gan māc savus ienaidniekus. Jo kaislības, atmiņas un sajūtas paliek pie dvēseles arī pēc tam, kad tā ir atdalīta no ķermeņa.» H. Corneille Agrippa¹²²

¹²² Henri Corneille Agrippa. *La Philosophie Occulte ou la Magie* (Okultā filozofija jeb Maģija). Pirmais franču tulkojums, E. Gaboriau. Parīze, 1910—1911. 2 sēj. in-8. Cena: 15 fr. Izdevēja piezīme.

«Cilvēkā ir trīsvienība un vienība, tāpat kā Dievā. Cilvēks ir viens pēc personas; viņš ir trejāds pēc būtības. Viņam ir Dieva dvesma jeb dvēsele, sidēriskais gars un ķermenis.» Paracelzs

«Radītajai pasaulei jāpastāv ar dvēseli un ķermeni. Es domāju, ka eņģeļiem ir ķermeņi. Es esmu arī tādās domās, ka saprātīgā dvēsele nekad nav bijusi pilnīgi atkailināta no jebkāda ķermeņa.» Leibnics¹²³.

¹²³ III grām., II nod. *La loi de Continuité* (Nepārtrauktības likums).

«Tiklīdz dvēselei (pēc nāves) ir ierādīta vieta, tās formējošā spēja izstaro visapkārt tāpat un tikpat lielā mērā, kā tā to darīja savos dzīvajos locekļos. Un, kā gaisa telpa, kad tā ir labi piesātināta ar lietu un tajā atspīd stari, parādās izgreznota ar dažādām krāsām, tā arī gaiss, kas to ieskauj, pieņem to formu, ko dvēsele, tajā apstādamās, virtuāli tajā iespiež; un, līdzīgi liesmai, kas seko ugunij visur, kur tā dodas, šī jaunā forma seko dvēselei visur. Un, tā kā tā no turienes smēlas savu izskatu, to sauc par Ēnu, un pēc tam tā izveido visas maņas līdz pat redzei¹²⁴.» Dante

¹²⁴ Dante. *Purgatoire* (Šķīstītava), XXV.

§ 2. — ASTRĀLĀ ĶERMEŅA EKSTERIORIZĀCIJA DZĪVES LAIKĀ